

Scénář k rozhlasové reportáži – ZŠ Rakovského

Helena Hronková

20. dubna roku 1931 se v Radanech poblíž města Písek v malé hájovně narodila Helena Hronková.

„ Taková malá hájovna tam byla a tam jsem se narodila já. Byla jsem tam do dvou a půl roku u babičky a pak jsem šla do Skal, k babičce druhéj. “

Jako každé jiné dítě začala v šesti letech docházet do základní školy. Navštěvovala školu v Heřmani vzdálené 3 km od jejího bydliště. Cesta to nebyla příjemná a to zvláště v zimních měsících, kdy se musela s ostatními dětmi prodírat závějemí napadaného sněhu. Její školní život se ale změnil s příchodem války.

„ Heřmanský ty šli do Písku do školy ražický tamta strana. Tam jsme jezdili vlakem ráno a domů jsme museli pěšky. Málokdy nás pustili o hodinu dřív. To tak když bylo špatný počasí, tak nás taky pustili na vlak. “

Jiná základní škola nebylo to jediné, co paní Hronkovou za války potkalo. Změnil se třeba i její jídelníček.

„ Vdolky, lívance, bramborový placky, bramborový šišky takový s mákem. Takový obyčejný jídlo. A za války nebylo ani čočka ani rejže nic takovýho. Za války byl hlad. “

Hlad a nedostatek byl během války běžnou součástí života. Bylo málo potravin, oblečení i dalšího zboží denní potřeby, a proto se vše vydávalo na příděl.

„ Za války bylo na lístky, jsme dostali lístky potravinový a na oblečení jsme dostali šatenky. To dával starosta. Vždycky vydával jednou za rok. A na ty stravenky jsme dostali mouku, cukr na příděl to bylo na osobu. “

Ani válečné hrůzy se paní Hronkové nevyhnuly.

„ Tady taky lítali a bombardovali, ničili tady nádraží. V Ražicích rozstříleli vagony a i lidi přišli o život. Tady z vlaku co jezdily do Strakonice do zbrojovky tak je přepadli na trati a rozstříleli ten vlak a zastřelili. Někteří přišli o život. “

Po druhé světové válce se Helena Hronková vyučila jako malířka porcelánu. Svému oboru se ale věnovat nemohla, protože se musela vrátit domů, aby pomáhala své mamince s výchovou mladšího bratra. Poté začala pracovat v dětském domově a dodělala si dvouletou zdravotní školu. Později nastoupila do Strakonické nemocnice, kde zůstala až do důchodu.